1876. III. évfolyam. 48. szám. Debreczen, Szerda, márczius 8.

Előfizetési feltételek:
helyben **hazhoz hordva vagy vidékre postán küldve:**
Egész évre 10 frt.
Félévre . . 5 frt.
Negyedévre . 2 frt 50 kr.
Egy hóra . 1 frt.
Előfizethetni helyben a kiadóhivatalban, a **városi könyvnyomdában**, (városházépület, az udvarban balra;) azután Telegdi K. Lajos és ifj. Csáthy Károly könyvkereskedéseikben, vidéken a postahivataloknál.

DEBRECZENI ELLENŐR.

Politikai, közgazdászati s társadalmi lap.
A DEBRECZENI SZABADELVŰPÁRT KÖZLÖNYE.
Megjelen hetenkint ötször, u. m. hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:
öt hasábos petitsor 5 krajczár. Nagyobb terjedelmü s többizben megjelenő hirdetményeknél leengedés történik. Bélyegdij minden hirdetés után 30 kr. Nyilttéri közlemények minden sora 20 kr. A hirdetmények a szerkesztői irodában vétetnek fel. *Az előfizetési s hirdetményi pinzek a kiadóhivatalba*, a lap szellemi részébe tartozó közlemények a szerkesztőségi irodába **a városháza épülete alatt (Rózsatér)** czimzendők.

Debreczen, márczius 8.

Miniszтereink tehát ismét Bécsben vannak! Nagy fontosságu, hazánk jövőjét legközvetlenebbül érdeklő, a szó legteljesebb értelmében életkérdések — a vám- és bankügy, — tárgyalása áll a politikai napirenden! És noha a dolog természeténél fogva ezen tárgyalásokról a legparányibb hiteles hir sem szivárog ki a közönség elé, mégis a legfeszültebb figyelemmel és visszafojtott lélekzettel csügg az egész nemzet e perczben e tárgyalásokon, miknek szerencsés eredményétől várjuk szegény hazánk sorsának jobbrafordultát, és ezer sebből vérző országunk felüdülését!

Nem tagadhatni, hogy soha kormánynak nagyobb, nehezebb feladat megoldása nem jutott osztályrészül, és soha sem volt még kormánynak annyi önmegtagadásra, annyi bátorságra és hazaszeretetre szüksége, hogy a felvállalt óriási feladatot sikeresen megoldhassa, — mint most a miénknek.

Nem lehet czélunk mindazon óriási nehézségeket, melyekkel miniszтereinknek megküzdeni kell, részletezni; de ha tekintetbe veszszük, mennyire lett az utolsó időben egész Ausztriában a közvélemény ellenünk felizgatva, mily elkeseredett harczot vivott és viv hónapok óta az összes osztrák, bár különben legellentétesebb politikai szinezetü és árnyalatu napi sajtó — egyetlen egy lapot sem véve ki, — Magyarország legjogosabb követelései ellen: ha megfontoljuk továbbá, hogy Ausztriában valamennyi politikai pártok, — félretéve egyelőre bármennyire szétágazó pártállást — a kormányt egy szivvel és egy lélekkel a Magyarország ellen megindítandó küzdelemben támogatják: akkor kétségbevonhatlan, miszerint a fentemlitett „óriási nehézségek“ nem üres frázis, hanem komoly, elvitázhatlan, rideg valóság!

De mindezek daczára mi, föleg itt a vidéken, rendithetlenül bizunk kormányunkban, mert meg vagyunk győződve, hogy habár nem ismeretlen előttünk, hogy miniszтereink hatalmas ellenféllel állnak szemközt, hogy a Wodjanerek, Pipitzek és föleg Lucamok — mint elismert nagy finánczтekintélyek elleni tusában kormányférfiaink állása a lehető legnehezebb leend is: — ügyünk igazságának, aspirátióink elvitázhatlan jogosságának, államférfiaink tántorithatlan elvszilárdságának, mérsékeltségének és mindenek előtt és mindenek felett kristálytiszta hazaszeretetének elvégre is minden akadályt legyőznie, és az annyira fontos vám- és bank-kérdést a fenforgó viszonyokhoz képest a lehető legkedvezőbben megoldania sikerülend! — Ugyanazért komoly megnyugvással nézünk a bécsi alkudozásoknak elébe, mert mindaddig, mig mostani kormányférfiainkat látjuk ezen alkudozásokat vezetni, bitünk, reményünk és bizodalmunk nem ingadozik azoknak sikeres eredményében.

De a mi ellen szivünk és meggyőződésünk teljességéből felháborodunk, és mit patriótismusunk egész erélyével visszautasitunk, az a „független párt“ ez alkalommal tanusitott magatartása: igaz, hogy az előzmények után ezen oldalról mindenre el voltunk készülve, de — töredelmesen valljuk be — annyi cynismust, a politikai morál és loyalitás oly nyilt megsértését nem vártuk. Am olvassa el valaki — ha vérmérséklete engedi — az „Egyetértés“ utolsó számait, különösen pedig a hirhedt Verchovay czikkeit, és állitásunk jogosultságát lehetetlen el nem ismernie. Nincs a gyanusitás, a rágalom, a ráfogás oly szemenszedett kifejezése, mely ezen czikkekben kormányférfiaink fejére ne olvastatnék. Miniszтereinknek nemcsak politikai tetteit és nyilvános enunciatióit, hanem szándékait és gondolatait is megbirálják és a hazaárulás rettenetes vádjával bélyegezik.

A legabsurdabb, kósza utcza-hireket felkapják mohó kapzsisággal és legott megczáfolhatlan tényekként hirdetik, és azoknak alapján a legvakmerőbb combinatiókban miniszтereinket ugy mutatják be a közönségnek, mint kiknek egyedüli czélja lenne hazánk üdvét, jólétét, jelenét és jövőjét telhetetlen nagyravágyásuknak martalékul oda dobni. Valóban, pamfleteiknek minden mondata, minden szava azon benyomást teszi az olvasóra, hogy ők csakugyan félnek a bécsi tárgyalások kimenetétől: **félnek ugyanis, hogy kedvező eredménye lehetne ezen tárgyalásoknak és akkor az általuk annyira gyülölt kormány állása végkép megszilárdulhatna. . . .**

És tesznek igy azon momentumban, midőn Magyarország legfontosabb, legszentebb érdekei tárgyaltatnak, midőn minden magyar hazafinak — bármely párthoz tartozzék is különben — legszentebb kötelessége a magyar kormányt lelke egész erejével támogatni, vagy legalább az oly **hatalmas ellentél positióját nem erősiteni!**

És ezen eljárást ők — a rettenthetlen puritánusok — hazafiságnak, tizenhárom próbás, patentirozott hazafiságnak nevezik és hiresztelik! Bizunk a magyar nemzet józan, elfogulatlan itéletében, hogy a népek milliói — kikre ők annyira szeretnek hivatkozni, — élénken meg fognak emlékezni, mily eljárást követtek ezen nagy hazafiak, hazánk egyik legválságosabb időszakában. Manebit alta mente repostum!

P. A.

— **A miniszterek Bécsben.** A „Bud. Correspond.“ Bécsből, a következő távsürgönyt közli: Miután az ujonnan kinevezett eperjesi püspök, Tóth, az ő felsége melletti miniszter b. Wenckheim és Pápay udv. tanácsos jelenlétében ő felsége kezeibe az esküt letette, a négy magyar miniszter egy órán át értekezett Pipitz, b. Wodianer és Lucam urakkal. 12 óra után Tisza miniszterelnököt külön audientián fogadta ő felsége. Ezalatt Széll pénzügyminiszter a nála látogatáson lévő b. Rothschilddal értekezett. B. Rothschild előterjeszté a pénzügyminiszternek az egész 80 milliónyi rente-kölcsön kibocsátási tervét, a mi föltételezi az optiot a kölcsön második felére. A kibocsátás valószinüleg márczius 14-én történik; egyelőre 5% fizettetik be. A kibocsátási árfolyam később állapittatik meg a kormánynyal egyetértésben; az állam részes a kölcsön második felének magasb árfolyamában. A Rothschilddal tartott értekezlet után a pénzügyminiszter ő Felsége által fogadtatott. E közben nagy osztrák min. tanács tartatott. Ennek befejezte után a magyar miniszterek meglátogatták hg Auersperg miniszterelnököt, kinél hosszabban időztek; a kereskedelem-politikai tárgyalások folytatásának időpontját azonban még nem állapitották meg. Vasárnap este a magyar miniszterek gr. Andrássy Gyulánál voltak; hétfőn Buchanan angol követhez hivatalosak voltak ebédre. A miniszterek haza utazása kedden délutánra halasztatott el.

— **Érdekes levelet** közöl Kosztajniczából a „Golos,“ melyben constatálva van, hogy a bosnyákok és herczegovinaiak gyülölete Ausztria-Magyarország ellen Andrássy gr. reformterveinek kihirdetése óta még növekedett. Állitása szerint a menekültek is inkább hajlandók Andrássy reformjai nélkül honukba visszatérni mintsem „Ausztria“ uralma alá kerülni. A boszniai lázadókat, nevezetesen az idegen önkényteseket ezen levelező igen roszul jellemzi. A lázadók hadereje két táborra oszlanék; az egyik szerb, mely Szerbiából, főképen Uj-Vidékről, Zimonyból és más szomszédos helyekről kap segitséget — másik pedig a horvát tábor, melyet Horvátországból támogatnak s különösen a zágrábi bizottság segélyez.

Tudósító beutazta a Hubmayer emberei által megszállt vidéket s ez alkalommal szerzett tapasztalatait igy adja elő: Beslinaczon a korcsmában, melyet a helybeli lakosok vendégfogadónak czimeznek, találtam egy csoport félrészeg férfit — öt hat németet s két magyarországit; ők kártyáztak, szivaroztak s ittak — ittak vég nélkül. Ezek mind Hubmayer hadcsapatjából való felkelők. Beslinaczból mentem tovább. A hófergeteg és hideg miatt betértem utközben egy másik korcsmába; betoppanok megint, ivás és kártyázás. De ezek már Hubmayer „gárdistái“ voltak. Első megismerkedésre ezek mind grófok és herczegek, tábornokok és kapitányok, de közelebbi ismeretség után kisül, hogy ez mind gyülevész nép azon osztályból, melyet csöcseléknek neveznek. Nyolcz órakor érkeztem a táborba. Osztoics lelkésznél, a hova az összejövetel ki volt tüzve, találtam még vagy 20 felkelőt, ezek között egy állitólagos orosz embert is, ki herczegnek adta ki magát s eredeti helyeül oly kormánykerületet mondott, mely sem ázsiai sem európai Oroszországban nem létezik; azután egy grófot, kit már akkor láttam, mikor Szisziken egy vendéglőben szolga volt — és 3 tisztet, kik osztrák szökött katonáknak bizonyultak be. Higyje el nekem, az egész táborban egy becsületes ember sincs, a benszülött bosnyákok kivételével, kiket hasonló semmirekelők zsákmányolnak ki. Tudósító ilyen felkeltektől nem vár jó végeredményt.

— **Rövid hirek. — Ő felsége a király** a jövő hóban körutat fog lenni az árvizsujtott vidékeken. Kiséretében József fhg, Tisza és Péchy miniszterek lesznek. — **A billeti** választó kerületben a jelöltek közül absolut szótöbbséget egyik sem nyervén, uj választás lesz, mely alkalommal mint a „N. H.“ irja — a szabadelvü párt győzelme biztos. — **A vágvölgyi vaspálya** kiépitése, Bucher és Pollák bécsi vállalkozó czégnek adatott át, kik a hátra levő épitkezéseket 349,480 frtért vállalták el. — **A vaskapu szabályozása** iránt már négy év óta folyó tárgyalásokat gr. Zichynek sikerült végére juttatni, s igy a magyar kereskedelem egyik nagy óhaja csakugyan befog teljesedni.

A KÉPVISELŐHÁZBÓL.

Budapest, márcz. 7-én.

A váltótörvényjavaslat zajos tárgyalása, s Polit érdekes interpellatiója után, a képviselőháznak a tegnapi napon egy egyhangu ülése következett. Az ügy sem volt oly jelentékeny, hogy általánosan magára vonta volna a honatyák figyelmét, mert az országnak csak két vidékének érdeke forgott itt szóban. Ugyanis a pénzügyi bizottság a nagyszombat-szeredi lóvonatu vasut gőzmozdonynyá tétele, — s a bánréve-nádasdi vasut engedélyokmányának módositása tárgyában tett jelentést. — Az elsőre vonatkozó javaslatot Péchy miniszter rövid indokolása után a ház ugy általánosságban mint részletesen elfogadja. A másodikhoz Hegedüs S. szól hozzá, s ajánlja a javaslatnak a pénzügyi bizottság szövegezése szerinti elfogadását. Hasonlóan Péchy is. Ragályi Aladár azonban inokvenciát lát a pénzügyi bizottság eljárásában, mely jelentése egy pontjában azt mondja, hogy a rima-murácsi vasuttársulat, az eredeti okmány értelmében is köteles a személyforgalom berendezésére, s mégis a berendezést külön akarja edikálni, s a javaslatot jelen alakjában nem véli elfogadhatónak. De a ház elfogadja azt s hozzá kezd a részletes tárgyaláshoz, s a javaslatot a Ragályi, Péchy, Hegedüs, Irányi között kifejlett rövid vita után, változatlanul elfogadja.

A következő ülés napi rendjére, a jelen javaslatok harmadszori felolvasásán kivül, a pénzügyi bizottság jelentése a miniszteriumok szolgaszemélyzetének kérvénye tárgyában, interpellácziók s inditványok benyujtása tüzettek ki.

AZ ÁRVIZRŐL.

Budapest, márcz. 7.

A fővárosban az árvizre vonatkozó egyéb nevezetes változás nem történt, mint az, hogy a Duna vize, 22 l. 8½ hüvelykről 22 l. 9 és ½ hüvelykre növekedett. Az árvizbizottság folyton ülésezik, tanácskozik a budai viz mikénti lefolyatásáról, s a szakértők véleménye meghallgatása szerint tesz intézkedéseket.

A vidéken.

A vidéktől még most sem mult el a keserü pohár, a helyzetről érkező tudósitások, fekete betüvel sötét tartalommal vannak irva, melyeken meglátszik néha-néha egy akaratlanul elejtett könycsepp helye is. Komáromban a csallóközi áradás még mindig tart, s Keszegfalva négy ház kivételével egészen viz alatt áll, a töltések mindenütt el vannak rontva, ugy hogy az évi termést sem lesz lehetséges megmenteni, a vidék lakóit jegjobb esetben még egy pár hétig csak könyöradományokból lehet fenntartani. Esztergom is viz alatt áll a mult hó 23-ika óta, a kis öröm mi a 25-iki apadás miatt beállott, azonnal eltünt, mert vasárnaptól kezdve folyton árad, pedig most is irtóztató látni a földmüves lakosságot, midőn házaiknak egy hét óta csak tetőzetét szemlélhetik, általános a hiedelem, hogy házaik kéthármada össze fog dölni.

FŐVÁROSI HIREK.

— **Clotild főherczegnő** ő fensége, ki Vastagh György vezetése mellett gyakorolja a festészetet, a szorgalmas müvészt azzal bizta meg, hogy a főherczegnő és négy gyermeke arczképeit elkészitse. — **A m. tud. akadémia** tegnapelőtti ülésében dr. Balogh Kálmán egy kitünő értekezést tartott „az agy féltekéinek és a kis agynak működéséről“. — **Kranczer Vincze** 24 éves tolnamegyei születésü bölcsészet-hallgató, a tót templom mögötti vásártéren revolverrel mellbe lőtte magát. E tettének indokául mondják, hogy Schoppenhauer és Hartmann bölcsészeti munkáinak szenvedélyes olvasása zavarta meg agyrendszerét. — **A fővárosban a mult** héten élve született 303 gyermek, elhalt 213 személy; a születések tehát 90 esettel mulják felül a halálozásokat. — **A budai várszinházban** az előadások nem lettek végleg beszüntetve, hanem csak ideiglenesen azon időtartamra mig az árviz tart.

VIDÉKI HIREK.

— **Huszton** Krausz Dávid nagyon óhajtotta, hogy fia beválasztassék a választmányi tagok sorába. A választás megtörtént, a fiu kimaradt, és e miatt az apa megőrült. **Köszegen** a mult napokban a takarékpénztár közgyülésén 19 nő jelent meg mint részvényes, és gyakorolta mindazon jogot, a mi a részvényeseket megilleti. **N.-Váradon** a hires énekesnő Patti Saroltát várják, ki ott a kiséretében levő Sivori Camillo és Ritter Tódor urakkal hangversenyt rendezend. — **Nyiregyházán** Mannsberger Jakab szintársulatot szervez, s a mint mondják a vidék legjobb erőivel áll levelezésben, kiket megnyerni alapos reménye van. **Ugyanott a Pollhammer** növérek a nagyvendéglő termében büvészeti előadásokkal mulattatják a közönséget. **Szováthon** Csorba Sándor a helybeli gazdasági tanintézet egyik hallgatója hosszas szenvedés után, e hó 2-án meghalt.

GÉRESSY KÁLMÁN FŐISKOLAI TANÁR EMLÉKBESZÉDE DEÁK FERENCZ FELETT.

(Felolvasta 1876. márcz. 8-kán, a főiskolai imateremben tartott Deák-ünnepélyen.)

Azon nemzeti lelkesedés, melynek lángjai a 2-dik József császár uralkodása végén a magyar nemzetben fellobogtak, nem tartott soká. Az 179⁰/₁ örökre nevezetes országgyülés után, mely a legkülönbözőbb reform-intézkedéseket kezdeményezte, részint az európai világesemények, részint ezekkel kapcsolatban a kormány gátló és elnyomó intézkedései, részint magának a nemzetnek ismét önelfeledkezése, más irányba terelték a nemzet fejlődését, mint a melyet az 179⁰/₁ országgyülés inaugurálni látszott.

A nemzet anyagi ereje a franczia háborukkal együtt járó nagy áldozatokban jó formán ki lett meritve, a legszükségesebb reformok után vagy a sérelmek orvoslását kiáltó szózatok pusztában hangzottak el. Az országgyüléseknek csak aztán végig huzódik történelmünkön a legujabb korig, átment a nemzet vérébe, elvette a nemzet hajlamát és idejét a valódi tevékenységtől, vagy tulsiettette azt. Eredménye pedig a legjobb esetben mi lehetett? az ősi alkotmány és a nemesi előjogok megvédése. Pedig ez ősi alkotmánynak — bár magában hordozta a szabadság és alkotmányosság magvait - sok tekintetben már javitásra volt szüksége. A nemzeti előjogoknak, a nemességi birtokviszonyoknak és a jobbágyságnak fenmaradása pedig a nemzetnek minden, de különösen az anyagi téren való előhaladását teljes lehetetlenné tette.

Ha a magyar nemzet fen akart maradni az élő és haladó nemzetek sorában, két feladat várt reá, két feladat, melynek mindeniknek nem csak megoldásától, hanem gyors megoldásától függött a nemzet élete.

Egyik feladat volt a szellemi és anyagi téren való haladásnak megindítása. Mert a nemzet a sérelmi politika, a megyei tüzes szónok-

---

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

ELTÜNT.

Elbeszélés.

Irta: **STRECKFUSS ADOLF.**

ELSŐ RÉSZ.

(36-ik folytatás.)

XII.

Midőn a munka végeztekor, egy kis csinos szobába, — melyben ezután egyedül lakik — háló helyére vezettetett, kevés holmiai napközben a nagyobb fogházból az ujabb kis szobába vitettek, midőn tehát itt egyedül maradt, képzeletét ujra és ujra e kedves leány képe foglalta el. Összenőtt egy másik képpel, melylyel összehasonlitotta, a legkinosabb, legszomorubb emlékeket ébresztette benne, emlékeket az édes boldogság rövid perczére és a nehéz lelki küzdelem hosszu óráira, tájó multra és borzasztó jelenre, s ez emlékkel a gondolatot is egy gondteljes sötét jövőre. A multtal és jövővel e kép, mely emlékében élt, szorosan össze volt nőve, és most a jelenben tisztább szépségben tünt fel. — És midőn végre elaludt átszövődött álmaiban is.

A szük börtönfalak kitágultak. A nagy hársfa árnyékában, melynek ágai fölötte sürü sötét lombsátort képeztek, a puha füben feküdt. Mellette térdelt kedvese, s ránézett nem azon nyájas, részvételtes tekintettel, mely annyira szivébe hatott, hanem azon ragyogó villámló szemekkel, melyekben szépségének öntudata oly élesen ki volt fejezve. Igen, szép volt, csudaszép! Ő csudálta, szerette. Égett a vágytól e büvös termetet karjaival átfogni, magához levonni, szivéhez szoritani, de kezei le voltak bilincselve. Ő miatta volt fogoly, ő érette áldozta fel magát, ő megmenthette, lánczait feloldhatta volna; de azt nem tette! Hidegen és részvétlenül nézett le reá, e tekintet fagyosan hatolt szivébe; ekkor hirtelen elváltoztak vonásai, ő volt, de mégsem ő. Mélyebben hajolt le hozzá, ajka körül kedves ártatlan mosoly lebegett, a szelid kék szemek szeretetteljes részvéttel tekintettek le reá. „Én megmentelek!“ susogá. Ekkor lehulltak a bilincsek karjairól és a bájos tündér alakot kéjittason vonta szerelemtől égő keblére.

Ezen álomra gondolt Fuchsing, midőn a harisnya kötés az asztalon emlékét visszaidézte azon kedves leányra, a kit tegnap látott. A hol a harisnya kötés van tulajdonosa sem lehet távol, bizonyosan eljön elvinni. — Miként lépjen elébe? Tekintete önkénytelenül a szürke fegyencz ruhára esett. Borzasztó pillanat volt reá nézve, midőn kényszeritve volt a gyalázat ruháját felvenni, — még akkor midőn a meggyalázó itéletet hallotta, mely őt mint tolvajt becstelenitő büntetésre itélte — sem volt oly mélyen meghatva, mint azon pillanatban, midőn először lett világos előtte, hogy most 6 hóra ki van zárva a becsületes emberek társaságából, s hogy maga a ruha mint fegyenczet, mint becstelent jelzi meg.

És ezen borzasztó, szürke fegyencz ruhában jelenjen meg e szép leány előtt? E gondolat oly kinzó, oly megszégyenitő volt, hogy a fiatal ember arcza sötét pirban égett. De nem sokáig megnyugodott. Hát nem látta már a szürke fegyencz ruhában? És még is szelid kék szeme félreösmerhetlenül szeretetteljes részvéttel volt reá irányozva, s bizonyosan nem megvetést, hanem mély részvétet fejezett ki.

„De minek ily gondolatnak adni át magát? Hasztalan volt ezen töprenkedni! — Ha ön maga kivánja is nem volt mód egy meg szégyenitő találkozást kikerülni. E lakályosan berendezett szoba épen ugy börtön volt reá nézve, mit el nem hagyhatott, mint a magasban a falba levő rácsozott ablaku kis szoba, melyben az éjt töltötte. El kellett türni a mi következik ellenállhatlanul meg kellett adni magát sorsának. El minden gondolattal a multról, jövőről és jelenről! — Általában nem akart gondolkozni és töprenkedni.

Ujra elővette a könyveket és számolt, hogy foglalkozzék, már harmadszor végig számolt, de a hasztalan munka nem kötötte le figyelmét, kedvetlenül tette le a könyvet. Vágyó pillantást vetett az asztalon levő hirlapokra. Már három hó óta nem tudott semmit mi történt kint a nagy világban. — Mily örömmel vette volna egyikét a hirlapoknak kezébe, de nem merte. Az igazgató mily könnyen vehette volna ezt jogtalan kiváncziságnak. Elöljárójának a legkisebb mértékben sem akart elégedetlenséget okot adni.

Vidám gyermeki kaczagás a mellékszobából költötte fel figyelmét. — „Hagyjál Gretchen — kiáltá egy hangos gyermekhang — kihozom a harisnyakötésedet. Csak meg kell látnom az uj irnokunkat!“

A következő pillanatban megnyilt az ajtó, mely az igazgató lakásához vezetett, s egy mintegy 6 éves kedves gyermek ugrott a szobába; Fusching emlékezett hogy látta a kicsit, midőn nénje mellett a zsámolyon ült.

Minka kivánesian nézett az uj irnokra; épen nem látszott hogy nem tetszenék neki, mert foglalkozás nélkül látván, elfogulatlanul lépett közelebb, s bizalmasan barátságosan tekintett rá. Tehát te vagy az uj irnok? Gretchen azt mondja Fuchsingnak hivnak, igaz ez? Csudálatos név!“

„Itt ugy hivnak, de mi a te neved?“

„Én Minka vagyok. —Tudsz te is oly szép asszonyokat és férfiakat vágni ki papirból mint a jó Blumenreich?“

„Ki az a Blumenreich?“

„Nem ismered a mi jó Blumenreichunkat? — Tegnap ment el. Papa azt mondja megkegyelmeztek neki. Tegnap még itt, a te asztalodnál ült és irt, és ma már oda van. Én oly sokat sirtam utána. Nekem mindig szép embereket vágott ki és Gretchennek hangjegyeket irt. Tudod ezt te is?“

„Ó igen azt tudom, s ha szabad, szivesen teendem.“

„Ó ez derék, kiáltá Minka örvendezve. Kérlek, kérlek, vágj nekem egy embert és egy asszonyt. Szabad, apa megengedi. — Sokszor mondta: ha kötelességét teljesitette, mindig tehet ily ártatlan szórakozást.“

(Folyt. köv.)

latok, és az ősi dicsőség minden emlegetése mellett nagyon elmaradott állapotban volt mindket téren. Szellemileg, irodalma és költészete nehány buzgó férfi kezében, kik önmegtagadással, virasztással — mint Vesta lángját — csak épen elaludni nem engedték. Egy lelkes kis csapat tantotta fen az irodalmat, ezeknek személyes barátai, nehány főrangu Moecenas, nehány lelkes pap volt a közönség. — Az anyagi viszonyokat illetőleg, kereskedelem, közlekedési eszközök, köz- és magán gazdaság, hitel, iparviszonyok, minden a legkezdetlegesebb vagy semmi. A nemesi osztály — épen a nemzet intelligentiája — büszkén zárta el magát olyan pályáktól, melyek egyedül teremtik és emelik a nemzeti vagyonosságot.

Az időnek épen teljességében lépett fel gr. Széchenyi István, s a rendszeres szellemi haladást a m. tudós társaság felállításával 1825. az anyagi haladást a Hitel czímü munkájával megnyitotta.

A másik feladat nem volt kevésbé fontos. A magyar sérelmi politikát át kelle változtatni reformpolitikává, de olyan reformpolitikává, mely az ősi alkotmány történeti fejleményeit alapul és tudomásul vegye, és ezeket a modern államélet követeléseivel összhangzásba hozza.

És még a háttérben lappangott egy nagy függő kérdés, melynek helyes megoldásától függött mind a szellemi és anyagi, mind a politikai téren elért eredményeknek biztositása. Egy nagy kérdés, melyet 3 század alatt sokan igyekeztek megoldani, részint karddal, részint szóval, de mindannyian sikertelenül, számkivetést vagy népszerütlenséget aratva: a nemzetnek dynastiájával és az uralkodó többi tartományaival való kibékitése.

Ezen kérdéseknek megoldására szemelte ki a magyar nemzet felett őrködő gondviselés azon férfiut, kinek halála nem régen gyászba boritotta eész Magyarországot, s kinek nagy emlékét megünnepelni gyültünk itt össze.

(Folytatjuk.)

SZINHÁZI SZEMLE.

— Kedden, márczius 7-én Mindszenti H.-Kornélia fellépteül adatott **„Szép Heléna“** operette. — A vendégnek ugy játékát, mint hanganyagát és éneklését a multból igen jól ismerik t. olvasóink. Legyen elég e fellépte után csupán anyit jegyezni meg, hogy a t. vendég mióta nem hallottuk, nem hanyatlott, s ő ma is igen hasznavehető tag lehet bármely operette társulatnál. — Németh nagy bravourral énekelt, s övé volt az est dicsősége. Kitüntek még Timár (Calchás), Kiss (Menelaus). A mellékszereplők közül Abonyiné (Orestes). A többi mellékszereplők s a karok müködése nem volt teljesen kielégitő. Mindazonáltal a közönség jól mulatott, s hiszszük, nogy a t. vendég többi fellépte alkalmával is jól fog mulatni.

NAPI HIREK.

— **Számadás** az árviz által károsultak javára f. hó 5-én tartott hangversenyről: **Bevétel.** Belépti jegyekből 291 frt, felülfizetésekből 192 frt 90 kr. együtt 483 frt 90 kr. **Kiadás.** Hangszerek szállitásáért 10 frt, bélyegre 1 frt, asztalos számlára 12 frt, nyomtatványokért 16 frt, terem világitás és 2 font gyertya 17 frt 26 kr, terem beeresztése és rendbehozása 10 frt, 3 szoba bére 6 frt, borravaló 3 frt, Balázs Kálmánnak 20 frt, együtt 95 forint 26 krajczár: **tiszta jövedelem 388 frt 64 kr.** **Felülfizettek:** Pozsgay Móriczné 5. frt, Csiffy Lászlóné 5 frt, Reviczky Menyhértné 6 frt, Bay Bertalan 1 frt, Kaffka Károly 2 frt, Zoltán Ferenczné 6 frt, gr. Bethlen Mikó Róza, 5 frt. Fáy Árpádné 4 frt. gr. Dessewffy Miklós 10 frt, br. Coburg 1 frt, Huzly Károly 8 frt, br. Lederer ezredes 8 frt, Graefl József 8 frt, Graefl Józsefné 8 frt, gr. Kornis Zsigmondné 3 frt, Valaki 2 frt, Lovassy Sándor 2 frt, Huzly Luiza 1 arany = 5 frt 35 kr. Krajnik Alajos 6 frt, Móricz Antal 3 frt, Telegdy Gyula 3 frt, Tabódy Sándor 3 frt, Karap Mór 14 frt, Paksy Imre 5 frt, Komlóssy Lajos 2 frt. dr. Kovács Sándor 4 frt, Kacskovics Iván 1 frt, Rott Sámuel 2, Schwarcz Benő 2, Áron Manóné 10 frt, Spitzer Tivadar 5 frt, Szép Lajos 2 frt, Szilágyi József 4 frt, Hegyi Mihályné 5 frt, Medve Kálmán 4 frt, A. Sz. G. 3 frt, Balogh Imre 3 huszas = 1 frt 05 kr, Fráter Béláné 5 frt, Szele Imre 2 frt, Jónász Mayerné 1 frt, Schwarcz Sámuelné 50 kr, Hölczl Józsefné 3 frt, Vecsey Sándor 1 frt, Buday Géza 1 frt, Feldman Ignáczné 3 frt, Jónász József 2 frt, Dobsa Sándorné 1 frt, N. N. 50 kr, Valaki 1 frt, Béres János 30 kr, Borbély Sándor 20 kr, Roth Salamon 50 kr, Bauer Ignácz 50 kr, Konrád László 1 frt, Ruttkay Albert 1 frt. Együtt: **192 frt 90 kr.**

— **Molnár György képviselő ur** a ma déli vonattal utazott vissza a fővárosba.

— **Deák ünnepély a ref. főiskolában.** Ma délelőtt tartatott meg a ref. főiskola imatermében Deák Ferencz emlékünnepélye. Az imaterem már 10 óra előtt majdnem a zsufolásig megtelt. A déli oldalon levő sorszékeket Debreczen város elökelő hölgyvilága töltötte meg. Ott láttuk a rom. cath. papságot s annak derék fejét főt. Huzly Károly kis prépost urat, aztán a ref. lelkészi kart, élén főt. Révész Bálint püspök urral. A rendes katonai tisztikart, a honvédséget, a városi hatóságot, kir. törvényszéket, pénzügyigazgatóságot, postát, távirdát, a városi képviselő testületet, a főiskolai, gazdasági tanintézeti, reál és kereskedelmt iskolai tanári kart, s Debreczen intelligentiájának tekintélyes részét, s a főiskolai ifjuságot. A főiskolai imaterem szószéke, annak háttere, s a mellette elnyuló padok ezüst diszitésü gyász posztóval voltak bevonva. Az emlékünnepély pont 10 órakor vette kezdetet egy gyászénekkel, melyet a főiskolai énekkar adott elő. Azután Géressy Kálmán főiskolai tanár lépett a szószékre, s olvasta fel Deák Ferencz felett remek emlékbeszédét, melyet szerencsések vagyunk lapunkban egész terjedelemben, (lásd fentebb) közölhetni. — A remek emlékbeszéd befejeztével a közönség lelkesen megéljenezte a tudós tanárt. Aztán felzendült a magyar hymnus s annak két versszaka énekeltetett el a főiskolai énekkar által, mit a gyülekezet fennállva halgatott végig. Ezzel a gyász emlékünnepély véget ért.

— **Szöllősy István** II-od osztályu fogalmazó a pénzügyigazgatóságnál, mult vasárnap tette le kitünő sikerrel a pénzügyi fogalmazói vizsgát.

— **Mészáros Dániel** szakolyi földbirtokos, ki pár év óta városunk rendes lakosa, tegnap délben, minden megelőzött betegeskedés nélkül az ebéd elköltése után rögtöni halállal kimult. Béke az elhunyt hamvaira.

— **Török Gábor** tanár segéd a debreczeni gazdasági tanintézetnél, a földmivelés ipar és kereskedelmi miniszterium által a debreczeni gazdasági tanintézethez az erdészet segédtanárává neveztetett ki.

— **Tegnap** d. u. 3 óráig megvizsgáltatott a sorozó-bizottság által az I. korosztályból 120 egyén s ebből 20 egyén találtatott alkalmasnak. A hivatalból állitottak közül alkalmasnak találtatott 2. Igy tehát a közös hadseregbe még 64 egyén állitandó.

— **A kir. fenyitő törvényszéken** tegnap Bera Szabó Mátyás és Galbács Györgyné szül. Kalló Julia több rendbeli tolvajságért mindketten befogatásuktól számitott más fél évi börtönre — Ilkó István csavargó szintén többszörös tolvajlásokért két évi börtönre, F. Molnár Sándor h.-böszörményi lakos orgazda 6 havi börtönre, L. Szabó Mihály betöréses lopásért 6 havi. Molnár Mihály testi sértésért 2 havi, Molnár Imre tolvajságért és nyilvános erőszakoskodásért, s Biró Mátyásné 3 hóig tartott vizsgálati fogságuknak büntetésükbe tudásával fenyittetnek, s Bera Szabó Mátyásra, Kalló Juliára Ilkó Istvánra és L. Szabó Mihályra nézve a jogerős itélet azonnal foganatosittatott, — ellenben F. Molnár Sándor s Molnár Mihály bünpere mindkét részről fellebbezve lön. A mai napon a kir. Curia itélete hirdettetett ki, melyszerint Hegedüs Mihály sulyos testisértésért 3 havi börtönre itéltetett, valamint a kir. Tábla itéletei, melyek szerint Békési Ferencz betöréses lopásért 2 havi, Ladányi Mihály sikkasztás öünényeért 3 havi, Bodor Sándor könnyü testisértésért 14 napi körtönre, Varga Sándor életbiztonság elleni kihágásért 10 frt pénzbirságra, Pintér Károly birói zártörésért 1 havi. Szilágyi Mihály 2 héti börtönre lett elitélve. A pénteken tartandó végtárgyaláson Szilágyi Józsof székelyhidi lakos emberölési bünügye fog szönyegre kerülni, Szabó Gábor ur közvádló, s Komlóssy Arthur ur védő leend. Ezenkivül Barna József h.-k.-sz.-imrei lakos lopási, Kovács János helybeli lakos hamis tanuskodási, Barnucz Mihály, Rektor Mihály, Kósa János bökönyi lakosok tolvajlási, s Tornyai Bálint Laczkó Hollós József és Vágó Lajos sulyos testisértési bünpereik is napi rendre vannak tüzve.

— **Tegnapelőtt este** a nagytemplomi harangozó aligha fel nem öntött a garatra, mert a 9 órai harangozást a szinházból hazafelé jövők nagy csudálkozására és meglepetésére 10 órakor ismételte. — Egy kissé több józanság nem ártana abban a magas hivatalban.

— **A kistemplom keritését** már bontják lefele, hogy ideje korán hozzá kezdhessenek, az ott épitendő boltok elömunkálataihoz, mert az illető vállalkozónak a mint tudjuk octóber hóra ezen épületet egészen elkészitve kell átadnia, s igy városunk még ez év folytán ismét egy csinos épülettel lesz diszesebbé.

— **Hirdetés.** Biharmegyében a b.-ujfalui járásban kebelezett Csökmő község elöljáróságától jött megkeresés folytán közhirré tétetik, miszerint emlitett községben a f. évi márczius hó 18-ik napjától kezdve, minden szombat napon hetivásárok tartása engedélyeztetvén, azokon kereskedők és iparosok, továbbá termény és lábas jószágtulajdonosok, vagy bármiféle czikkel birók minden dijfizetés nélkül szabadon árulhatnak. — Debreczen, 1676. márczius 3-án. — Debreczen város kapitányi hivatala.

— **Hirdetés.** Azon városi lakosok, kik jövedelem adót tartoznak fizetni, saját érdekükben felhivatnak, hogy a már kiosztott jövedelem bevallási iveket kellőleg betöltve a városházánál levő adókivető hivatalhoz f. é. martius hó 18-ig okvetlenül adják be, mivel a vallomás be nem adása esetén a jövedelmi adóhivatalból fogván kivettetni, könnyen megeshetik, hogy a bevallást nem lett adókötelesek tulságosan fognak jövedelem adóval megrovatni. Debreczen 1876. mart. 6. — A városi tanács.

— **Megrabolt oltár.** Tegnap délelőtt a rendőrség értesült, hogy a római kath. templom egyik oltáráról egy tömör ezüstből készült feszület a helyéről lecsavartatván, ellopatott, a meginditott nyomozódások folyamán aztán kiderült, hogy a lopást a rendőrséget szünetlenül foglalatoskodtató Borkó-féle tolvajtársulatnak 10 év körüli Nagy S. nevü tagja követte el, a ki már előbb ugyanazon templomból gyertyákat is vitt el, a tolvaj oly ügyes volt, hogy a tzokatlan árut sikerült el is adni, azonban a vevő lelkiismerete ösztönzésére a feszülettel önként jelentkezett, s igy az előbbi helyére ismét visszakerült.

— **Egész ménes lovat** hajtottak be tegnap a baromvásártérről az illető rendőri közegek azért, mivel azokon gazdáik hamis lólevelek segitségével akartak tuladni.

— **Egy czeglédutczai háztól** való vesszett eb tegnap délelőtt több kutyát megmarván, az üldözők elől a czeglédutczai külvárosra menekült, hol egy ház előtt a lóczán üldögélő két kis gyermeknek tartott, hanem azokat szerencsére az üldözők lármája által figyelmessé lett házbeliek épen a kellő pillanatban még megmenthették a legroszabbtól.

— **Helyreigazitás.** Lapunk f. hó 6-án megjelent számában, a bizottsági közgyülésről szóló tudósitásban az adóbizottsági névsorban hibásan áll Beszterczey Károly ur neve. E helyre Fáy Árpád polgártársunk lett beválasztva.

— **A szarvasmarha husárak** kilogrammonként a helybeli mészárosok által f. évi mészárosok által f. évi márcz. hó 8-tól 15-ig megállapitva, s a hatóságnál szabályszerüleg bejelentve a következők. Balsai Gábornak hatvan és csapó utczai mészárszékeiben 42 kr; Rósenberg Sámuelnél csapó utczán 46 kr; — minden többi mészárszékben pedig 44 kr.

CSARNOK.

Egy kis dráma.

— Egy elitélt naplójából. —

(N. H.) E hó 10-én, mintegy 8 órakor reggel hevesen kopognak hálószobám ajtaján. Mi baj? Ki mer igy zörgetni? Jeanette, a szobaleány heves, izgatott válaszát hallám: Ébredjen madame, nagy baj van, irtóztató szerencsétlenség.... siessen ide! Felnyitám az ajtót. Jeanette sápadtan, dult arczal, egész testében remegve állott előttem.

Én is elsáppadtam, reszkettem.

— Beszélj már mi baj?

— Alice kisasszony az éjjel —

— Megszökött Henryvel?

— Nem, nem, rosszabb?...

— Tán együtt találtad őket....

— Mit gondol madame...ily szégyen! Nem az, Alice kisasszony az éjjel ágyában meggyilkoltatott.

— Istenem! És ki tette volna?...

— Ki? — Már nyomozza a rendőrség.

— Házamban? Minő gyalázat! Jer segits öltözném. Fiatal a vizsgáló biztos?

— Csinos fiatal ember — de Alice —

— Az ám, ez eset borzasztó, kétségbe ejtő, add reám csipkés rózsaszin hálóköntösömet — igy —

Alice szobáját telve találtam poroszlókkal, idegen kiváncsiakkal. Az ágyhoz rohantam. Visszarettentem, leányom sápadt arcza megtört szemeivel felém volt irányozva. Olyan ijjesztő, megdöbbentő hatásu volt. Sirtam és jajgattam. A közönség csendes tisztelettel halgatta az édes anya keservét.

Kétségbeesetten tördeltem kezeimet.... szétgyürtem ruhámat, hálóköntösömet és alig vevém észre, hogy ez lecsuszott vállamról. A biztos és a közönség részvéttel néztek — az anya fájdalma tiszteletreméltó!

Alicet nagy pompával temették el. Egész város jelen volt. Halálának különössége és az én fájdalmam mindenkit részvétre inditott.

Henry vezetett engem karján — a koporsó után.

— Henry, ez szörnyü eset.

— Irtóztató, de a gyilkos lakolni fog érdeme szerint.

— A gyilkos?...kézre került?

— Igen.

— Henry, az Istenért, kitette e vakmerő gyilkosságát?...pénzre, kincsekre vágyó rabló?

— Nem.

— Erényét akarták megrabolni?

— Nem.

— A féltékenység — a szerelem müve talán?

Henry halgatott. A menet csendben haladt tovább... már láttam a temető kapuit...

— Henry, a gyilkos valóban kézre került?

— Igen madame.

— Megvallá tettét?

— Még nem, de a gyanu bizonyos.

— Istenem, ha ártatlanul itélnék el!

— Biztositathom, az igazi tettes fog bünhődni.

— Miként?

— A nyaktilóval.

— Borzasztó!

A gyászmenet a temető kapuihoz ért.

— Henry! Én nagyon szenvedek, ön lesz egyetlen gyamolom, egyetlen vigaszom.

Henry nem felelt..karját reszketni érezém.

— Ön nem hagy el, ugy-e? Mielőtt Alicet a neveidéből haza hoztam, hányszor biztositott hüségéről...sőt szerelméről. Alice látása megváltoztatta önt...de most...

— Madame, a sirhoz közeledünk —

— Henry! oly izgatott....oly nyugtalan vagyok...ki követte lányomon a borzasztó bünt? Férfi volt?

— Nem! Nő.

— Nő!....majdnem öntudatlanul támolygtam a fedetlen sirhoz. Henry szorosan átkarolt.

— Még egy perczig vegyen erőt magán asszonyom, a szertartásnak azonnal vége lesz.

A pap utolsó imáját éneklé, a nép sirt.

Én nem tudtam sirni, szemeim mereven a koporsóra voltak irányulva.

Ekkor valami rémitő, valami rettenetes történt.

Fejemet egy őrültségi roham széditette el, a koporsó látása elviselhetlenné lőn előttem. Kiszakasztám magam Henry karjaiból és futni akartam....Henry gyorsan megfogott....viszszatartott.

A nép szomoruan mondá: Szegény asszony, a fájdalom őrültté tett.

— Ámitás, csak ámitás! — kiáltá Henry — e nő nem őrült, e nő gyilkos, ez az anya megölte gyermeket — megölte szerelemféltésből.

— Hazudik, — sikoltám — hazudik ez ember! Eszét vesztette kedvese halála miatt! Fogjátok meg!

A nép hajtani látszott szavaimra, egyesek Henryhoz közeledtek.

— Vissza tőlem — ez asszony ámit, megcsal titeket. Ő a gyilkos. Esküszöm.

Ám, ha nem...esküdjék meg itt leánya holtteste előtt, hogy nem ő ölte meg...le a koporsó fedéllel!...És ha megesküszik, ugy én őrült vagyok...bolond.

Agyam szédült.

— Ne vegyétek le a fedelet, látása megborzasztana. Megesküszöm igy...

— Nem....nem, hörgé Henry....látnia kell őt. Le a fedéllel. Igy. Most lépjen oda... esküdjék! Mondja utánnam: esküszöm az élő Istenre — hitemre — boldogságomra — lelkem üdvére.

— Nem esküszöm — a gyilkos —

— Ön volt!

— Igen — én voltam...

Elvesztém eszméletemet... elbuktam ... lerogytam a holttestre.

— — — — — — — — — —

Holnap visznek a vérpadra. Nyugodtan halok meg, hiszen mi vonzana még e világhoz! Henry már nem él, öngyilkossá lett, ott fekszik Alice mellett a temetőben.

Csak melléje temetnének!

Bolgár Kálmán.

Piaczi árak Debreczenben.

Márcz. 7-ikén. Alsó és felső árak: 1 hektoliter buza 5.69.—7.32., 1 hektoliter kétszeres 4.72—5.04, 1 hektoliter rozs 4.55—4.72, 1 hektoliter árpa 3.10—3.26., 1 hektoliter zab 3.10—3.26., 1 hektoliter tengeri 2.93—3.10., 1 hektoliter köles 3.50—3.66., 1 hektoliter kása 6.50., 1 zsák burgonya 1.00—., 100 kilogramm szalonna 63. 64, 65 frt, 100 kilogramm háj 63. 64. 65 frt.

„Először.“

Debreczeni szinház.

VI-dik Bérlet. 20-dik szám.

Csütörtökön, márcz. hó 9-én adatik:

MEGVÁLTÓ.

Ujtestamentomi történeti dráma 5 felv.

Felelős szerkesztő: **Szabó Antal.**

Részletfizetésre is!

a kedvelt eredeti

Singer varrógépek

családok és iparosok számára, **Debreczenben** egyedül a Singer varrógép-társulat képviselőjénél **Holvay Gyulánál**, a legelőnyösebb feltételek mellett kaphatók. — Mindenféle gépek, ha nem is Singer gépek, beceserültetnek **Singer-gépekért.**

HIRDETÉSEK.

Hirdetmény.

A külső vásártéren 150,000 tégla, fedél és stukatur fa, vas ajtók és ablaktáblák, ugyszinte faajtók és ablakok, bolti tartájok eladók.

Értekezhetni felöle

Özv. Várady Istvánnéval.

83. sz. 1876. 2—2. Vecsey-ház.

Magsertés eladás.

Ötven 3 éves kocza és tiz kan, legnagyobb faj eladó az ohati pusztán

Freibauer Edénél.

82. sz. 1876. 2—3.

Eladó ház.

N. Riedl Ignácz hagyatékához tartozó szent-Anna-utcza 2539-dik szám alatt lévő ház, külső ondódi földjével eladó. — Tartalmaz 3 rendbeli lakot, gabonást, istállót, kocsiszint, górét stb. Külső ondódi földje 9 hold 690 □ öl, ujonnan épült laktanya rajta. — Figyelemreméltó a már megállapitott belsölegelő kiosztása, a beltelkek utáni ugyancsak a fentebbi arányban még hozzájáruló majorsági föld.

84. sz. 1876. 1—6.

Rott Lipót és Testvére

A tavaszi idényre!

ajánlja a n. é. közönségnek.

Férfi divat terme.

Férfi és gyermek kalapokat

legujabb divat szerint és nagy választékban!

Kész férfi öltönyöket 12 frttól kezdve!

„ Gyermek öltönyöket 3 frttól kezdve!

Felöltök, havelockok és külön nadrágokat szinte igen jutányos áron!

Férfi chiffon ingeket 1 fr. 10 krtól

Férfi vászon ingeket 3 frt 50 krttól kezdve!

Szines creton és Oxford-ingeket 1 frt 10 krtól kezdve!

Lábravalók, harisnyák és zsebkendőket!

Nem különben figyelmeztetjük az ujonan érkezett:

Nyakkendők,

uj façonu gallérok és kézelőkre,

u. m:

selyem és szövet esernyőkre,

sétabotok és még sok más uri divatczikkekre!

Czegléd u. 2. sz. a.

Czegléd u. 2. sz. a.

Eladó kaszállók.

A Halápon egy 8 boglyás, a nagycserén egy 2 boglyás kaszálló, — szabad kézből eladó.

Értekezhetni felöle Debreczenben **nagy-uj-utcza 1698. sz. a.**

77. sz. 1876. 4—6

6 millió tőkével

hazai pénzintézeteink egyik legelsője,

földhitelkölcsön-osztályt

nyitott meg, és 30 éves lefizetésre, csak 7½ száztóli kamat fizetés mellett — a midön a megszavazott kölcsönösszeg nem papirokban, hanem teljes értékü készpénzben leend kifizetve — akarmenynyire rugó hitelkérvényt kész előlegezni tehermentesitett fekvőségekre.

Midön erre a n. é. közönség becses figyelmét felhivom, bővebb felvilágositásokkal szivesen állok rendelkezésére.

Löwemberg Jakab,

főügynök Debreczenben. Sz. u. 1810.

86. sz. 1876. 1—2.

Kiadó bolt.

Piacz-utcza 2137. sz. háznál, a piacz felöl első bolt, mellékhelyiségeivel együtt, pünkösdtől kiadó. — Értekezhetni Szent-Anna-utcza 2540. számu háznál,

67. sz. 1876. 3—3 **Nánássy Ferenczczel.**

Borsányi Viktor

gazdasági gépész

Debreczen, N.-Várad-utcza 2203.

Ajánlja saját készitményü s legczélszerübb szerkezetü **tengeri morzsolóit**, Ströbel és Backer-féle **szelelő rostáit**, többféle **ekéit, boronáit** s egyéb gazdasági gépeit.

Készit mészárosok s szappanosok használatára rudas vagy kosaras

uj mérlegeket,

és mindenféle régibb mérlegek törvényszerü átalakitását, javitását és meghitelesittetését eszközli.

Elvállal gépészi szakbavágó mindenféle munkákat, gép és kazán javitásokat a legjutányosabb áron.

52. sz. 1876. 5—10.

Bérbeadandó ház.

Burgundia és domb-utcza szögletén levő 310-dik számu szögletház, — melyben jelenleg jó forgalmu **bolt** is foglaltatik, egész udvarral együtt, pünkösttől egy vagy több évre bérbe kiadó.

Értekezhetni czegléd-utczán, 2562. sz. alatt lakó megbizott **Gyügyey József** gyámmal.

74. sz. 1876. 2—3.

Laptulajdonos **Molnár György.** Kiadja a városi könyvnyomda Debreczenben.